

VT: Jer. 31:31-34

UT: Ap.t. 2:1-13

Evankeliumi: Joh. 14:15-21

15. Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni. 16. Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, 17. totuuden hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. 18. En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne. 19. Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, mutta te näette minut; koska minä elän, niin tekin saatte elää. 20. Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä. 21. Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle.

P: Tämä on pyhä evankeliumi!

S: Ylistys sinulle Kristus!

*Siunaus: Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!*Ensimmäinen rakkaus

Helluntaina lähestymme tätä Jeesuksen opetusta kysymyksellä: Kuka Pyhä Henki on? Jeesus ei tässä suoraan sano, näin sanoen, että Pyhä Henki on Jumala ja persoona. Mutta sekin on kyllä luettavissa. Näköjään Pyhää Henkeä ei voi erottaa Jeesuksesta, sillä Jeesus Pyhän Hengen kautta lupaa tulla meidän luoksemme. 'Minä tulen teidän tykönnne'. 'Te näette minut'. Voidaan siis tämänkin Jeesuksen opetuksen perusteella sanoa, että Pyhä Henki on Jumala, sillä häntä ei voida erottaa Jumalasta. Me uskomme Pyhään Henkeen, joka on Jumala. Ja Jumalaan, joka on Henki. Miksi tämä on tärkeää? Palataan siihen hetken kuluttua, mutta mietitään pieni hetki persoonallisuutta.

Kuka on mukavin tai kivoin persoona, jonka olet koskaan tavannut...? Mikä siitä henkilöstä tekee miellyttävän persoonan? En ala nyt opettamaan psykologiaa. Tällaisia kysymyksiä on hyödyllistä mietiskellä, kun Raamatusta väistämättä törmäämme siihen tosiasiaan, että Kolmiyhteinen Jumala on kolme persoona; Isä, Poika ja Pyhä Henki. Ja sitten taas meille tehokkain tapa oppia persoonasta jotakin, on olla keskenämme kanssakäymisessä. Missä ikinä ollaan ihmisten kanssa, niin siinä persoonat kohtaavat ja peilailevat toisiaan. Se on meissä luotu ominaisuus. Ja voidaan olla yhtä mieltä siitä, että jokaisella ihmisellä on oma persoonansa, mikä on ainutlaatuinen ja Isän silmissä rakas. Se on elämiseen tarkoitettu. Nämä pienten lasten vanhemmat tarkkaavat silmä kovana, mitä persoonallisuuden merkkejä vauvoissa tulee jatkuvasti esille. Persoonalla on merkitystä. Sitä ei voi ottaa toiselta pois. Tietenkin perisyntien alaisena ja langenneen maailman keskellä, myös se persoona ottaa kolhuja – ja siinä samalla kolhi.

Mutta Jumala ei ole sattumalta luonut meitä tällaisiksi. Parhaimmillaan oma persoonamme voi heijastella jotakin Jumalasta, onhan meidät luotu Jumalan kuvaksi. Tarkoitan, että Jumala ei ole vain jotakin ilmaa tai tyhjyyttä. Tai jokin alkulima jossakin maailman-kaikkeuden rajalla. Jumala on Isä, Poika ja Pyhä Henki. Kolme persoona.

On ihan eri asia olla kanssakäymisissä ja tekemisissä persoonan, kuin tyhjyyden kanssa. Esimerkkinä jokin asiakaspalvelutilanne verkossa. Kirjoitat kysymyksen chat-ruutuun ja aika pian huomaat, vastaako sieltä takaisin oikea ihminen vai automaattibotti. Tulee mieleen muutaman vuoden takaa tapaus Suomen Porista. Siellä oli palvelukodissa otettu käyttöön jonkinlainen seurapitorobotti Titus. Hyvin menneen haastattelun jälkeen robotti tokaisi Satakunnan Kansan toimittajalle näin: ”Odotan innolla, että tapan teidät kaikki...” Vaikka ilmeisesti piti sanoa: ’tapaan’. Myös kone voi tehdä tällaisia ”sympaattisia pikkuvirheitä”, mutta se on siitä huolimatta muovia ja terästä. Siinä ei ole sitä Jumalan Logosta, luovaa Sanaa taustalla, mikä on yhteydessä iankaikkiseen Luojaan. Sitä, mikä voi elää iankaikkisesti, koska Jeesuskin elää.

Tämän perusteella voitaisiin jopa sanoa, että kaikkine rosoisuuksineenkin ja alamäkinen, ihmiselo on ihanaa. Isä on luonut meidät ja meillä on mahdollisuus olla yhdessä Jumalan kanssa, Jeesuksen ristinkuoleman ja ylösnousemuksen vuoksi.

Ja tässä kohtaa tulee esille Pyhä Henki, persoona. Millainen on Pyhän Hengen persoona? Koska kyseessä on Jumalan Henki, niin voimme jo tästä päätellä, että Pyhä Henki pyrkii ajaa aina kohti hyvää. Pyhä Paavali kertoo Hengen hedelmästä: ”*rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen.*”¹ Tällainen on siis Pyhä Henki, koska nämä ovat hänen hedelmiään.

Tästä on helppo päätellä, millainen persoona Pyhä Henki on. Ei hän eroa Jeesuksesta mitenkään. Jos voisimme tavata Pyhän Hengen siinä muodossa, että voisimme vaikka kätellä, hän olisi se tyyppi joka ottaa sinua tuulipuvun hihasta kiinni, kun ajatuksissasi puhelin kädessä olet kävelemässä auton alle. Tai hän, joka tulee helpottamaan sinun oloasi vuodeosastolle, kun kukaan muu ei enää tule. Hän, joka ei koskaan valehtele tai levitä sinusta vääriä huhuja. Hän on se, joka puolustaa sinua, kun joudut uskosi vuoksi hankalaan paikkaan tai sormi suuhun.

Mutta kun Pyhä Henki on henki, hän ei ole ihmisen muodossa tekemässä tätä kaikkea ihmisten keskuudessa. Ei ole kymmentä miljoonaa Pyhää Henkeä, jotka yrittäisivät tehdä mahdollisimman paljon hyvää maan päällä, sen minkä ehtii. Ei, vaan Jumalan missio on hiukan erilainen. Mitäs Jeesus sanoikaan?

*”Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan **olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti**, totuuden hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä **hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.**”* (Toista tummennetut.)

Pyhä Henki on siis meidän kanssamme, pysyy meidän tykönämme ja on meissä. Jeesus puhuu tässä opetuslapsilleen, mutta samalla kaikille kastetuille. Niin, eli ei tarvitakaan miljoonaa Pyhää Henkeä tekemään hyvää, vaan Pyhässä Hengessä me, jotka uskomme Kristukseen, olemme niitä, jotka tarvittaessa kiskaisemme jotakuta tuulipuvun hihasta, tai vierailemme kuolinvuoteella, tai puhumme hyvää ja todistamme Jeesuksesta. Ja huomaa, että sinä et ole yksin, vaan sinulla on Pyhä Henki ja Jeesuksen sana vakuutena siitä, että sinulla on Pyhä Henki.

---

¹ Gal. 5:22

Kysyin aluksi; Miksi tämä on tärkeää? Eli se, että meillä on Pyhä Henki, joka on Jumala ja joka on Henki? Se on tärkeää, koska se on Jumalan suunnitelma ja Jumalan missio. Pyhässä Hengessä, jo edesmennyttä ruotsalaista piispaa Bo Giertziä lainatakseni, me toimimme kristittyinä Jumalan käsinä ja jalkoina täällä maailmassa, niiden ihmisten kanssa, missä me olemme ja täällä seurakunnassa. Mielestäni lähetystyötä ei olisi voinut suunnitella paremmin. Jeesus lupaa Pyhän Hengen. Ja Pyhä Henki myös vuodatetaan, ja niin Kristuksen Kirkko saa kasvaa, lähtien Jerusalemissa, ympäri Välimerta ja aina lopulta tänne pohjoiseen asti. Kirkko on koostunut aina niistä elävistä kivistä, joista jo messun aluksi oli puhetta. Sinä teet sitä samaa lähetystyötä, mitä tehtiin jo parituhatta vuotta sitten. Pyhä Kolmiyhteinen Jumala tekee lähetystyötään omalla persoonallisella tavallaan ja se on jotakin turvallista ja kestävä.

Ja Pyhää Henkeä ei lähetetty vain jotenkin mystisesti luomaan yhteyttä Jumalaan. Pyhä Henki saa tämän pyhien yhteyden aikaiseksi sillä, että hän jatkuvasti osoittaa Jeesukseen ja kirkastaa meille Kristusta. Tavalla taikka toisella. Näkyvimmin se tuntuu täällä messussa.

Ja kun tätä saarnaa valmistelin, niin yritin hiukan miettiä, miten Pyhä Henki tahtoisi kirkastaa Kristusta Timoteuksen seurakunnalle tänään. Mikä voisi olla sellainen Sana, mikä nyt nousisi Raamatusta meille. Olen itse paimentanut täällä nyt viidettä vuotta. Ja nyt mieleeni tulee pari kohtaa Uudesta Testamentista, jossa puhutaan ensimmäisestä rakkaudesta. Johanneksen ilmestyksessä Jeesus puhuu Efeson seurakunnalle:

”Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää... Sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.”²

Ja pyhä Paavali kirjeessään Timoteukselle, viitaten kylläkin leskiin, varoittaa ensimmäisen uskon hylkäämisestä.

---

² Ilm. 2:2-5

Nämä ovat hyviä Pyhästä Hengestä nousevia varoituksia ja jokaisen kristityn ja seurakunnan on valvottava. En nyt kuitenkaan tarkastele niinkään tuota hylkäämistä, vaan tuota ensimmäistä rakkautta ja uskoa.

Muistellaan hiukan. Kukin omalla kohdallaan. Meitä on täällä niitä, jotka on olleet Timppalassa alusta saakka ja niitä, ketä on tullut mukaan matkan varrella. Kysyn: Mihin sinä olet alunperin rakastunut tässä seurakunnassa, tai yhteisössä? Mihin sinä rakastuit? Mikä innosti olemaan Jumalan käsinä ja jalkoina juuri täällä? Mitä ikinä nyt itsekseksi vastasitkaan, niin juuri se on tavoittelemisen arvoista. Älä hylkää sitä. Ensimmäisen rakkauden on pakko olla jotakin arvokasta, kun niin moni tahtonut antaa sen täällä seurakunnassa myös omille lapsilleen.

Ensimmäiseen rakkauteen viitaten, kuullaan vielä Jeesuksen sana: *”Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni.”* Ja apostoli Johanneksen selitys tälle sanalle: *”Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin hän on meille käskyn antanut. Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.”³*

Nämä sanat on varmoja. Meiltä ei puutu mitään. Kun meillä on Pyhä Henki, niin me voimme aika paljon. Amen.

Mika Tervakangas

Oulussa

27.5.2023

---

³ 1.Joh. 3:23-24